

NOUALODIS

Revista d'Art i Humor

Surt cada quinze dies

10 cèntims

—I tu, voldries servir de model an en Lagar?
—Que't penses que vull veure'm més lletja del que soc? I ca!

LES PINTURES DEN LAGAR A "ATHENEA" - - -

EN la sala d'*Athenea* va inaugurar-se, diumenge passat, l'exposició de les obres pictòriques degudes a la firma de l'artista en Cels Lagar.

El sol fet de presentar-se un artista nou, sigui quin es vulgui el seu temperament, equivocat o sincer, és motiu d'alabança a la Societat que l'acull, i nosaltres trobem perfectament i el logiem que «Athenea» hagi ofert la sala a l'artista castellà, ja que aixís ha donat motiu als nostres joves pintors a que discutissin i admiressin un art nou, un art que serà tan arbitrari com es vulgui, però que no deixa de tenir un lloc en aquest moment pictòric contemporani.

I passem a provar una ressenya, una crítica si voleu, de la discutida exposició.

* * *

A l'entrar a «Athenea» i planar la vista demunt els quadres, un sent una impressió estranya; els colors, vius i cridaners, no se li avenen pas amb lo vist fins are i la forma degenerada de totes les figures li fan creure que alló no és la pintura veritat, la creu artificiosa i fins ridícula; potser la mitja rialla vos farà estada en vostres llavis. Aneu voltant i tot se vos presenta d'una manera estrambòtica i teniu la convicció de que l'artista s'ha equivocat i fins no creieu que'l mateix artista ho senti.

Però, aneu voltant, vos atureu davant un quadre i ja la primera impressió desfeta, veieu que alló, tan arbitrari de forma i de color, se vos fa interessant i comenceu a trobar alguna cosa; hi sentiu quelcom. Tant hi trobeu, que lo que a primera vista ho haguereu rebutjat, are vos interessa; hi veieu bellesa que no hi eren la primera vegada i vos el mireu i torneu mirar i acaba per anar-se'n aquella visió estranya i creure realment que és arbitrari, estrany, però que l'artista interpreta i sent lo que'ls pinzells han posat demunt la tela. Demà segurament hi tornareu; vos diré més: positivament hi haureu de tornar; els vostres ulls voldran altra volta mirar aquells colors llampants i aquelles formes primitives i extranyes.

* * *

En Lagar en les seves pintures, ens demostra que és un artista sencer, que sab perfectament la

gama del color i que coneix a la perfecció'l dibuix. Diguint-ho sino *L'ampolla verda*, *Natura morta* i *Barcelona vella* classificat en el catàleg amb els números 12, 14 i 10. En els dos primers, s'hi veu l'ànima d'artista den Lagar, lo que val la seva paleta i els efectes que treu dels colors; tot te harmonia, i quant un més ho mira més els voldria. Son aquells dos quadres, al nostre entendre, els millors de l'exposició.

En Lagar ens diu amb *L'home mort* i *El llaurador* que sab de dibuix i que sab donar expressió a les figures i d'una manera perfecte. Aquell home i aquell bou son al nostre parer els dibuixos més forts que té i que sens dubte l'acrediten de bon dibuixant. Aixó vol dir que tot lo den Lagar sigui bó? No. Nosaltres tot i reconeixent-li ser un artista, el trovem equivocadament, que l'escola que conreua és arbitraria i que l'art no és aquest el que nosaltres sentim i una cosa que no's senti no pot de cap manera ser estimat incondicionalment. En Lagar, además, ha comés un erro a l'exposar algunes pintures, per exemple els dos paisatges números 42 i 44. Aquets quadres no habia pas de firmar-los ja que trobem és lo més dolent que ha exposat. Una altra falta, és els cartells de l'entrada; alló no acrediten pas els pinzells den Lagar; al revés, li donen una forta sotregada.

Aquestes son les nostres obgeccions a l'obra den Cels Lagar i encar que'ns resulti, o creiem, el seu art equivocadament, no per aixó deixem de reconeixere que és un artista, un bon artista, mestre de dibuix i colorit.

Serenament ho diem i serenament, sens passió de cap mena, remerciem a l'artista Lagar la manifestació artística que'ns acaba de fer gustar.

COLORIT

**DECIRUGÍA Y
MEDICINA - P**assejaven tranquil·lament discutint i arreglant l'Espanya, quatre d'aquells desavagats que trobeu per tot arreu i que passen la vida discutint i criticant a tort i a dret. La conversa anà a parar als miracles de la ciencia i l'un n'esplica-

va una de verda i l'altre una de madura....

—A mi, deia un primer, el metge'm va tallar la cama, que s'havia cangrenat, i gracies a aixó, tinc salvada la vida.

—Oh! feu un segon, el metge de casa, que te molta fama, me va curar aquest braç, que'm vaig trencar, i are'l tinc tan bo com l'altre.

—Be; aixó no és rès comparat amb lo meu, feu un tercer: aïr vaig empassar-me un duro, i la medicina está tan adelantada que'l metge va donar-me una recepta que m'ha anat com oli en un llum; tan be, que d'aquell duro que vaig empassarme, ja no més me'n queda a dintre que dèu rals!

Are, pensà un quart que que no enraonava, falta saber si se'l va empassar en calderilla o be en plata!

BACHILLER CARRASCO

MASSES PLATS! Aquell dia era la festa i més festaça encare perque'ls senyorets anaren a passar-hi uns dies! Fíllets, quin rebombori en aquella casa; quin trasbals; lo de devant anava a darrera i lo de dalt anava a baix; varen traure tot lo bo i millor que posseien i esperaren amb impaciencia l'arribada d'ells, aquells senyors que venien de ciutat.

La taula estava preparada i el *menú* era de lo millor que's coneixia en el poble.

Arrivaren i l'alegria acompanyà a aquella casa; tot era bon humor i cares amables i compliments...

S'assentaren a taula i començaren a portar el dinar. El primer i segon plat foren esplèndits; ho trobaren de primera; el tercer plat més bo que els dos primers; pero la gent ja estava *tipa* i no era'l costum aquell de menjar tan variat...

A la taula hi havia un noiet, el més petit de la casa, set anys, que ja no podia menjar més; pero portaren un altre plat i ell encare, probem-ho! No podia! En portaren un altre i quan tothom feia gatzara i es reia i es cridava, un plor d'aquell noiet destorbà la *boga*.

—Pero que té? Que s'ha fet mal?
I el nen vinga sanglotar més i més.

—Digues, que tens, que t'han fet? Que no't trobes bé?

—Si, pare; és que encare porten més *vianda* i jo no tinc més gana!

DON JOSEP

CASA'T...!

A un bon amic que pensa canviar d'estat

Amic meu: permet que't digui que has totalment canviat, d'ensà que una damisel la de pèl negre i cutis blanc posà en tu, plens de dolcesa, els seus ulls angelicals.

Avants—encare ho recordo com si fos en eix instant—eres un xicot alegre, eres un xicot jovial, disposat a riure sempre per la cosa més vulgar; pero avui, no sé que't passa, veig que estàs tot capficat, amb uns ulls que espeterneguen com si volguessin saltar de dintre les seves òrbites on el destí els ha portat; amb els llavis sempre closos sense volguer donar pás a la mitja rialleta que soliem veure avants, i que alegrava ton rostre completament afeitat.

Tot aixó, amic, no ho extranyo, car sé bé que l'home gran, per gros i ferreny que sigui, esdevé en un tendre infant quan l'entremaliat Cupido se li ha escampat per la sang; i sé que'l més tendre *nano*, boi no tenint cap caixal, devant d'una noia guapa *mastega* amb deliri gran aquelles paraules: *teta, mama, papa* i mots semblants que en el llenguatge platònic, ve a ser lo mateix, igual com si digués:—Per tu sento

un amor immaculat
que no és cap líquit ni pasta
ni dona llustre al metall.—

Lo que trobo menys raonable
i per cert del tot extrany,
son els mots que profereixes
en tot temps i a cada instant,
dient que tan prompte puguis
penses canviar d'estat,
posant-te l'indissoluble
lligam matrimonial,
que és igual com si diguessis
amb mots més breus i més clars:
—Estic cançat d'esser lliure
i vaig a fer-me un esclau.—

Jo no se pas com rumies;
no sé com pensa'l teu cap;
deus creure que de la vida
trobaràs el camí pla,
i a fè, noi, que hi ha més còdols,
més polç, més clots i més fang
que en totes les carreteres
que creuen nostra ciutat.
(No sé pas si l'hauràs vista
la de Girona a Sarrià)

Sé que fóra ben inútil
tal cosa desconsellar,
perque estàs decididíssim
a complir lo projectat;
i devant de tals creencies,
enamorat com estàs,
solzament me resta dir-te
que, per mi... ja't pots casar.

Casa't, doncs, i podràs veure
la vida que passaràs;
(natural; si no't casessis
no podries veure-ho mai)
Casa't, dic, i quan, plorosos,
els teus fills t'estiraran
l'americana, dient te
que volen un most de pa,
i tu, mirant la pastera,
no n'hi veuràs ni un retall,
ni tindràs en la butxaca
céntims per 'nar-ne a comprar,
llavors, jo, tot fent broma,
te diré:—Casa't, company;
casa't i en el matrimoni
no hi busquis *peles* ni rals;
busqui amor, que és una pasta
bona per llimpiar metalls
i serveix... per fer torrades
el dia que no's té pa.—

BRIKS

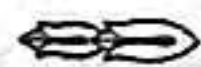
GENT CONEGUDA

D. BLAS SORRIBAS

LA Catalina, l'amable i bonica Catalina, va venir de Ventalló i els primers dies no li agradava Girona. Va esser pabordessa d'una festa i Girona ja li agradà més; ha viscut uns mesos a Girona i ella que avants no hi estava be, ara no se'n vol moure. I és que la Catalina d'ondulades línies, li agrada'l jovent de Girona i les voltes i la Devesa i les companyes.

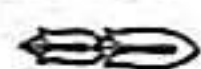
Ara sovint anem a passar per el carrer d'Abeuradors per a veure en aquella porta, la seva faç bonica, la seva boca de foc i el seus ulls color de cel...

A dos quarts de tres s'encamina cap al Carril per a trobar a l'aimada. I el veureu rialler, optimista carrer Nou amunt, amb els guants posats, la pechera planxada i el berret mig caient de costat.

Es en Lucio, el gran conquistador, que la va esperar, per a d'allí acompanyar-la al tal er.

Passen junts amb una nena, ingenua companyia, i quan arriben a port, ell li dona un a reveure i mentres se'n entorna, encare gira'l cap una vegada, una altra i una altra...

NOSTRES ELEGANTS

Per vostra pose falaguera, hi tresca
l'encís graciós que adorna vostre bust;
per vostres ulls, la mar passeja, fresca,
i pel llavi arquejat, deixa regust
la dolça brésca.

De l'esbart d'elegants en sou l'empori,
com ho és de l'*élite* la vostra testa;
a vostra faç podrà plagiar l'ivori,
més, mai tindrà com ella'ls tóns de festa
per ofertori.

A la Pepita, endolada, ingenuament riallera i de mirada penetrant, li marxa'l novio. Aont va'l novio? A estudiar; va a continuar la carrera per ell empresa i que li ha de donar dies de gloria

Més la Pepita endolada, no comprén com dos cors que s'aimen, puguin separar-se per amor a l'estudi; pero la Pepita no sab que quan ell torni, vindrà més *bizarro*, amb més estrelles i amb més estimació vers ella ..

Perque ja ho diu *Marina*:

«Con la ausencia crece más ...»

CUPIDO, aquell marrec que'l pinten amb ales i ulls tapats i gairebé ben cunill, ha ferit a un bon amic nostre qui va fer la guerra de Cuba, i qui, además de camper i cadirer, és bromista. Nosaltres no ho creïem, quan ens ho varen dir perque, la veritat, no hauriem dit mai que'l simpàtic *Met* se pogués enamorar; pero després ens en varem convencer quan varem veure que sens esser peó, ni ordinari, ni tartaner, anava voltant la *carretera*.

L'hem vista parlar amb un seu amic; era cap a les vuit del vespre a casa seva, sota les voltes.

Li parlava, segurament, d'en Jaumet i li demanava, aixó ja no va a dir, noves d'ell.

El seu amic s'expressava amb ademans i li ensenyava una postal rebuda aquell dia mateix

La Conxita de sota les vo tes, restà pensativa un moment i pensà que una felicitat, be's pot esperar, encare que l'ausència hagi de ser excessivament duradera...

FRIA dies que no la veiem enlloc. On serà? Per fi, un seu admirador va anar a Barcelona, la Ciutat gran, i passant per les Rambles, la va veure que, lluint un elegantíssim capell *belga*, feia les delícies dels vianants, amb la seva gracia lilial ..

El seu admirador la saludà i ella, tinguent por de les nostres planes, desvià la vista discretament...

TENIM molt aprop la Setmana Santa i amb ella, com cada any, ha començat a arribar a nostra ciutat, un estol de forasteres que'ns venen a alegrar la nostra ja de sí alegre vida

Ja hem vist per nostres passeigs a la Rossita, de Malgrat, que per dissorts de la vida, va endolada; la Catalina, l'hermosa Catalina, de Banyoles, la Catalina, també endolada, de Palafrugell; la Leocadia, quasi be ja nostra, de Figueres, i d'altres ..

A totes, totes, un salut d'admiració i una forta encaixada!

Al Centre Moral era'l seu niu. Allí flirtaven, allí reien, allí enraonaven. D'aquell niu ja n'han sortit i are ja van pels carrers i rambles i places. Van junts, mirant-se melindrosament i estimant-se.

Ell, en Josep, és alt, va vestit de negre, és un gran amic d'aquesta casa i un catalanista fervent. Ella, la Trini, és bruna, d'ulls hermosos i seriosa. Son una parella que ni feta a posta i que l'un és acreeador als merits de l'altre.

Faran casa i seran feliços.

En tartana, apretats com arengades al barril, es dirigiren el dia de San Josep, cap a Sarriá, terra de regadiu quan plou i patria de l'Albertito, un estol de jovent d'entre la nostra aristocràcia.

Hi anaren per a passar una tarda alegre, fugint de la monotonia dels diumenges gironins; volien respirar aire lliure, sà, i anaren muntanyes amunt.

Tot l'encant d'aquells paisatges, tot l'esplendor d'aquell dia, foren fruits per aquell jovent que per tot buscava poesia!

Hi hagué de tot: rialles, xistus, potins, i fins casaments similats, entre un soldat de cuota i una nena més dolça que un *caramelo*, fent d'àrbitre una joganera i divertida dameta. Després culliren violes d'un gran jardí, i retornaren a Girona, per a passar l'estona en aquelles voltes tan amades i que tan atrauen...

Passaren am els grans manats de violes amb llargues cües i foren tan ingrates, aquelles damisel les, amb nostra Redacció, que no'ns en oferiren cap.

I tant com les haberem flairat buscant-hi en elles un suavíssim perfum...

AIGUA-FORTS

DIARI

Dia 12: En Martí procurador perd la seva independència. Tornem a tenir entre nosaltres a la Leocadia; en Ruhí ja estava al tanto. En Xicu jau.

Dia 13: Avui, més que mercat de bestiar, és mercat de vots; les paraules «Confio amb vosté» estan a l'ordre del dia. A la nit mitin al Principal. Un orador comença amb *Madre Girona!* Una veu, del galliner, contesta admirat: *Hijo prodigo!*

Dia 14: Per primera volta a la vida, en *Ola*, sent la sensació del votar; quan va trovar-se davant la taula li vingué pell de gallina. A la tarda, els autos, les motos, les bicicletes i els sidecars, estan a l'ordre. A can Vila exposen els resultats de l'elecció. A can Norat fan lo mateix; pero quan veuen que perden, ho deixen per a un altre dia. Amb motiu de ser la diada de *mi academia* fan una festa a Bescanó. Bon profit i que duri. En Garriga ha traduït a *D. Robustiano* aquell potin... Es un bon intérprete l'Estebanet.

Dia 15: Trovem al *sanyó* Tuyet i el felicitem per haber sortit diputat; ens mira amb mala cara i no'ns convida! Ja ho sabem, ja, que era de la *Virgen del puño*. En Leal riu a boca plena.

Dia 16: Darrera'l jardí de la Devesa veiem unes quantes deïxebles del col·legi Auguet, que baix la direcció de na Encarnació Bosch, fan estudis de dibuix a l'aire lliure. Molt be! molt be! Arriba de Barcelona la Condessa de la Cortina i la seva filla que és una *Cortineta* finíssima.

Dia 17: Arriba l'amie Dalmáu a qui abracem fortament. Ve més rialler que mai i amb més il·lusions que mai, també. Ara va bé! L'Ajuntament es reuneix en sessió de primera convocatoria. Algun assumpte urgent? No, senyors; divendres és festa. Ah!

Dia 18: Les votacions del diumenge donen per resultat el triomf dels Srs. Riera, Coromina, Huguet i Tuyet. La vigília de Sant Josep ha portat a les voltes una animació extraordinària. Elles, les nostres estimades, hi eren totes i amb els seus perfums, en *Ola* va estar a punt d'asfixiar-se. Com el temps està *leri-leri* no's celebra la processó del VOT.

Dia 19: Sant Josep, patró dels casats. Visqui! En Boix paga la festa. Un servidor, avants que tot és galant i desitja a tots els Pepitos i Pepites (a aquestes últimes principalment, degut a una certa predilecció que'n *Ola* té per les Pepites) una bona diada i que aquesta sigui el preludi d'un sens fi de felicitats. Amen. A «La Amistad» estrenen una Bandera i amb tal motiu les festes que fan son numeroses. Jura de la Bandera a la Plaça de l'Independència. El jove Mitjans, de Sarriá, i Na Margarita Maroto prenen estat de matrimoni a Montserrat. Amb un cotxu 40 HP., la Redacció's traslada a Cassá. Portant el volant en Callicó, *no se hable de roturas*. L'Orfeó Catalunya ha donat el Concert Bach. Ha estat afortunadíssim en l'interpretació. Varem aplaudir sorollosament.

Dia 20: Dissapte i pluja. Carrers mullats, trajes mullats, sabates brutes, les voltes desertes. Vaja, plega!

Dia 21: Diumenge i conferencia per el Sr. Dalmáu al Grupo Escolar. Obertura a «Athenea» de l'exposició den Cels Lagar. Com en *Ola* també té criteri i encare que no sigui el de'n *Colorit*, diu: que en Celso pot tenir molt de *Celso* pero res de *excelso*. Els cines, plens, plens i plens.

Dia 22: Plou! i els dilluns, per sos difunts, la vella no fila.

Dia 23: Un *caco* volia apoderar-se del moneder d'una dameta. Es veu ben bé que aquest beneit no era galant. Un amic ens diu que l'Albertito es casa aviat. Voleu dir?

Dia 24: En el tren de les onze, l'exquisida Lolita Arnaiz marxa a Barcelona. Reapareix Adria Dori al cine Granvia, pero, lo que són les coses, ha enviat l'equipatge a Genova per contes de Girona. Es l'influencia de ser italiana!

Dia 25: Santa Encarnació. Felicitats a totes i alegria perpetua. Marxa'l nostre diputat. El temps es posa dolent i sembla que tindrem pluja. Are parlar de mullader? Pou! Pleguem!

OLA

Que qui ha guanyat en aquestes eleccions? Un café, que ningú hi cau! El Valero!

Ell i solzament ell se n'ha endut la satisfacció d'haber guanyat d'una manera complerta; ell i ningú més que ell pot cantar victòria perque ell i ningú més que ell està tan satisfet del resultat de les eleccions del dia 14.

Que perquè? Doncs molt clar; que ell volia que sortís en Tuyet i en Tuyet ha sortit i s'ha complert la gran profecia de'n Leal, al dir en un rotllo de polítics:

—Senyors, és l'única manera de treure'l de la Casa Gran!

DIUMENGE que ve hi hauràn toros. I sabeu que vol dir toros? Doncs vol dir que a la plaça de Sta. Eugenia hi hauràn quatre crits, quatre que jugaràn i, lo sensible, quatre animallets que'ls mataràn a disgustos.

Aquesta vegada no hi haura *presidentas* amb la clàssica *mantilla*, l'única nota simpàtica de la festa; unes cares boniques adornades amb la *mantilla* i uns somriures deliciosos...

ENS ve un amic, aquesta casa és amiga amb tothom, no te enemics, i ens entera que'ls òssos del bestiar que es don per malalt, al *matadero*, s'enterren a l'altra banda del camp de Mart.

Pero, es queixa ell, tan poc fondo, tan a ras de terra, que'ls gossos van allí i treuen aquelles ossamentes.

Podria'l senyor Arca de mirar si és veritat i ordenar que s'enterressin més fondos els òssos del bestiar donat dolent al *matadero*?

ERA'l dia de Sant Josep, al Centre Moral: *feien* «El pati blau» *con toda la propiedad que su interesante y romántico argumento requiere.*

Quan la malalta (la Pilar Bol que, gracies a Deu, té bona salut) s'està morint (és un dir), s'hauria sentit volar una mosca; el públic, emocionat, ni's movia; el silenci era d'aquells silencis solemniais; en aquell precís moment, s'obra la porta del saló i en mig de la quietut solemne, ressona irrespetuosa la sentida cantarella: *Correo Español! A. B. C!!!*

LEGIM en un article literari (!) de la revista *Art i Sport* del diumenge passat: «*Hem curarant? Hem curarant?*»

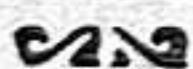
Per Deu, companys d'*Art i Sport*, no hi ha dret a escriure d'aquesta manera! Si rès més no, al menys per respecte als llegidors, que no tots son com en Tharrats, que no li ve d'una *h* ni de dues!

Que malmetin l'*Art* i parlin poc del *Sport*, *bueno!* pero que menys els hi podem demanar, sino que respectin l'ortografia i sàpiguen conjugar els verbs!

Icontinúen martiritzant per tot arreu an en Jordi; no demaneu pas aont, perque és per tot, sense escrupols ni consideracions. El mal està arrelat, pero amb temps i paciència i bona voluntat s'hi podria posar remei.

I a propòsit del *jòc*; qui sab si aquell suïcidi, ocorregut fa alguns dies, podia tenir quelcom de relació amb aquesta plaga tan funesta i tan extesa?

Ja hem arribat a la Setmana Santa. Nosaltres l'esperarem amb alegria la típica Setmana Santa de la nostra Girona; la setmana de les solemnitats rel ligioses, dels sermons i de les processons, dels monuments i dels carmetlos. L'esperarem perque'ns plau aquella serietat d'aquestes diades i aquell desempolçar i

respallar peces de roba mig arqueològiques que fan flaire de càmfora i benzina, i aquelles xisteres passades de moda, de pèl estarrufat i deformades, i aquell encarcarament violent que causa l'incomoditat d'haver d'anar ben mudat per força, i aquella corrua de doble fila, de la sortida de la Catedral i aquell admirar les belles *toilettes* de les elegants qui porten mantellina de *blonda* i vestit de seda negra, que fa fressa quan caminen...

L'Adria Dori, ha fet sa reaparició al cine Gran-via. No fem cap elogi de l'Adria perque'n Sánchez ja se n'ha cuidat des de l'*Heraldo*.

Pero nosaltres afegirem que és tanta l'intenció del cantar de l'Adria, tan suau el seu ritme, que fins en Vila (i això que tocava sense solfes) posava'ls ulls en blanc.

Ja podeu contar doncs, amics, si el triomf de l'Adria Dori va ser complet i espantant.

Nosaltres, això si, no volem passar sens donar-li una felicitació ben entusiasta i sincera!

EL darrer número d'*Art i Sport* publica'l resultat del seu concurs de belleses (no confondre amb el nostre). A les tres senyoretetes agraciades (*dignas de mejor suerte*) les hi regalarà un pergami i les hi publicarà el retrat.

Nosaltres, francament, per rès del món hauriem volgut esser noies maques.

AL nostre Batlle que com a metge es tant amic de l'higiene, li demanem que quan passi per sota les voltes aixequi la visual i veurà una tan grossa munió d'anti-estetics cortinatges qu'es creurà trobarse en el país de la trenyina. I la bona que això es a tot arreu, a les de la Rambla, Cort Reial i sobre tot a la Plasa del Vi.

No podria obligar als propietaris a donar-hi una emblanquinada o netejar-ho?

Més per l'alcalde: Les lloses de les voltes estan ben gastades; costaria molt de fer-les repicar? Ens semblà no demanem molt i aniria més que be.

UN dels nostres, aiguafortista, metge acreditat i promte a casar-se, va anar a votar diumenge passat, com a home i bon ciutadà.

Pero anà tan depressa que siguent a davant el president digué com si li escapés: Bonaventura.. i deixà la papeleta allí, sobre la taula.

Miràren les llistes i el metge no figurava en les d'aquella secció. Agafaren la papeleta, i la tancaren en un sobre, hi posaren la seva adreça i li feren portar a casa seva.

Una altra vegada, Venturita, no vagis tant depressa, que d'una vegada diuen, que's va perdre per un clau!

Francisco Solá

Optica i Joieria

CASA DE CONFIANÇA

RAMBLA

Dalmáu Carles & Cía.

EDITORS

PLAÇA DE L'OLI, 1. - GIRONA

**Francisco
Massot**MERCERIA NOVITATS
VANOS OMBREL·LES

ARGENTERIA

**ELS MILLORS FANALS
D' ACETILÉ EL TRO-
VAREU A CAN****BOIX**

Carrer de les BALLESTERIES, 17

Raimonda CreuhetBerrets de totes menes
Trajos per a nins
Corbates, elastics, &

Saló de Modes

RAMBLA, 29

Casa Maresma

GUANTS I NOVITATS

ABEURADORS

**Drogueria d'en
Victor Sarquella**

Máquines Kodak

Máquines Kodak

Productes Kodak

Productes Kodak

Marcís Martí Trayter

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

FIGUEROLA, 17, 2n.

**FOTOGRAFIA D'ART
d'en Joan Corominas**

Pujada del Pont de Pedra

PREUS REDUITS
PUNTUALITAT

AMPLIACIONS REPRODUCCIONS

**Confiteria
NEGRE**El rendez-vous de l'alta societat
gironinaREFRESCS : CAFÉ : LICORS : PASTES
RAMBLA**Perruqueria higiènica
PERE GRANÉS**

Pujada del Pont de Pedra

SERVEI ESMERAT

Massatges americans

Perruqueria Dalmáu

INMILLORABLE CONFORT

SILLONS AMERICANS

CIUTADANS, 1, pral.

Cucurull--

SASTRE

ESPECIALITAT EN
TRAJOS FORMA SASTRE
PER A SENYORA

CIUTADANS, 3

AMERICAN BARRESSOPONS · DOLSOS
REFRESCS

VINS DE MARCA

OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA, 11

**FARMACIA I
PERFUMERIA****La Creu · Roja**

PLAÇA DE L'OLI